

Svar (14/6 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Skatteministeriet om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til spørgsmålet.

Spm. nr. S 2343

Til skatteministeren (9/6 99) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor ministeren i en skrivelse til trafikministeren tilkendegav, at der ville blive fremsat forslag om et særligt skatteprivilegium for en særlig gruppe i Combussen, når ministeren aldrig fremsatte et lovforslag?«

Svar (15/6 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, CentrumDemokraterne og Kristeligt Folkeparti aftalte i Finanslovsaftalen for 1999 at søge Statens aktier i Combuss A/S afhændet. Chaufførerne i Combuss A/S var ikke ansat i Combuss A/S. De var ansat som tjenestemænd i DSB og udlånt til Combuss A/S. Hvis over 25 pct. af aktierne i Combuss afhændes kan de pågældende ikke længere forpligtes til at lade sig udlåne til Combuss. De skal enten overføres til anden passende stilling i DSB eller har krav på tre års rådighedsløn med efterfølgende pension.

Der blev derfor indledt forhandlinger mellem Trafikministeriet og Dansk Jernbaneforbund om de pågældendes overgang fra ansættelse som tjenestemænd under DSB til overenskomstansættelse under Combuss A/S. Disse forhandlinger mandede ud i, at de chauffører, der opgav deres tjenestemandsansættelse under DSB, skulle have et fratrædelsesbeløb svarende til et års løn, respektive opskrivning af deres pensionsalder med 4 år.

Alternativet til aftalen ville som ovenfor anført være, at de pågældende enten blev overført til anden passende stilling i DSB eller havde krav på tre års rådighedsløn med efterfølgende pension.

Den indgåede aftale skulle bekræftes af de berørte tjenestemænd.

Umiddelbart inden blev jeg kontaktet med oplysning om, at de pågældende medarbejdere på en række informationsmøder med Trafikministeriet havde fået stillet i udsigt at blive beskattet af det pågældende beløb efter de fordelagtige regler i ligningslovens § 7 O om fratrædelsesgodtgørelser.

Dette beroede imidlertid på en misforståelse af reglerne i ligningslovens § 7 O. De beløb, der ville blive udbetalt til chaufførerne, skulle beskattes som løn.

Det var herefter min vurdering - som også blev bekræftet fra flere sider - at en evt. afgørelse på dette sene tidspunkt om, at det udbetalte skulle beskattes som almindelig løn, ville skabe en overhængende risiko for, at de berørte ikke ville opgive tjenestemandsansættelsen. De ville opleve resultatet som væsentligt ringere end det, de havde fået opfattelsen af på informationsmøderne.

På den baggrund valgte jeg at gå i Folketinget for at få en lovændring, der kunne skaffe de berørte den retsstilling, som de var stillet i udsigt.

I den skrivelse til trafikministeren, som spørgeren henviser til, meddelte jeg trafikministeren, at ligningslovens § 7 O ikke kunne anvendes på godtgørelsen.

Endvidere anførte jeg, at da jeg havde forstået, at anvendelsen af ligningslovens § 7 O var en del af forståelsen bag den indgåede aftale mellem Trafikministeriet og Dansk Jernbaneforbund, ville der blive fremlagt et forslag i Folketinget, der sikrede, at de pågældende ville blive behandlet, som om de var omfattet af den lempelige beskatning.

Brevet indeholder ikke nogen særlig angivelse af hvilken lovgivningsteknik, der i givet fald skulle anvendes. Det afgørende i brevet til trafikministeren er, at der ikke var hjemmel i den dengang gældende lovgivning, og at hjemmelen skulle tilvejebringes af Folketinget.

Forslaget blev herefter vedtaget som en del af Finansloven for 1999, efter at jeg havde sikret mig, at partierne bag Finanslovsforliget alle var enige i forslaget.

Forslaget var en fravigelse af reglerne i ligningslovens § 7 O. Det er gennemført ved en tekstanmærkning på Finansloven.

Om denne fremgangsmåde hedder det i »Budgetvejledning 1996«, at ændring af eksisterende lovgivning udenfor Finansloven kun bør finde sted, såfremt ændringen er tidsbegrænset,